

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členiek JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: **T. Š.**, proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Prievidzi**, za účasti: **Slovenský pozemkový fond**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu odporcu ev.č.: OPU-1265-2007-2855-B zo dňa 13. novembra 2007, konajúc o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 6. mája 2008, č.k. 13 Sp 3/2008-19, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13 Sp 3/2008-19 zo dňa 6. mája 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu ev. č. OPU-1265-2007-2855-B zo dňa 13. novembra 2007, ktorým bolo rozhodnuté vo veci nároku na navrátenie vlastníctva k pozemkom podľa zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona NR SR č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len zákona č. 503/2003 Z.z.) uplatneného navrhovateľom tak, že navrhovateľ je oprávnenou osobou podľa zákona č. 503/2003 Z.z. a spĺňa podmienky podľa § 3 ods. 1 písm. m / zákona č. 503/2003 Z.z. na priznanie práva na náhradu za pozemky v katastrálnom území O. zapísané v pozemno-knižnej vložke č. X. ako pozemno-knižná parcela č. X.- roľa, o výmere 201m² v podiele 1/1-ina,

a v pozemno-knižnej vložke č. X. ako pozemno-knižná parcela č. X. – roľa, o výmere 709m² v podiele 1/1-ina. Navrhovateľovi bolo napadnutým rozhodnutím priznané právo na náhradu za hore označené pozemky z dôvodu, že podľa identifikácie parciel z 1. decembra 2005 sú pozemky zastavané stavbami, ktoré neslúžia poľnohospodárskej alebo lesnej výrobe a zároveň sú vo vlastníctve právnických osôb, čo je zákonnou prekážkou vydania podľa § 6 ods. 1 písm. d/ zákona č. 503/2003 Z.z.

Ako vyplynulo z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajský súd nezistil zo strany odporcu porušenie zákona v preskúmvanom rozhodnutí, dospel k záveru že je správne a rešpektujúce príslušné ustanovenia zákona č. 503/2003 Z.z., pričom sa stotožnil s právnym názorom odporcu. Dospel k záveru, že správny orgán vykonal dostatočné dokazovanie, dôkazy správne vyhodnotil a vo veci správne rozhodol.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť, zrušiť rozhodnutie odporcu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Zopakoval tvrdenia z opravného prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu ohľadne zmeny spôsobu ocenenia pozemkov, za ktoré má byť poskytnutá náhrada, nakoľko vyvlastnené pozemky v kultúre „roľa“ vydaním územných rozhodnutí ONV Prievidza, zásadnou zmenou účelu ich využitia (k výstavbe), podstatne zmenili svoju hodnotu.

Poukázal na to, že krajský súd v odvolacom konaní otázku zmeny hodnoty vyvlastnených pozemkov a ich ocenenia na základe účelu ich využitia z titulu územných rozhodnutí absolútne nebral do úvahy a držal sa stanoviska správneho orgánu, že vyvlastnená bola „orná pôda“, a v tejto kultúre prináleží navrhovateľovi aj náhrada, keďže zákon č. 503/2003 Z.z. neupravuje navrátenie vlastníctva k stavebným pozemkom.

Podľa jeho názoru neobstojí konštatovanie súdu, že pre posudzovanie práva na náhradu je rozhodujúce iba vyvlastňovacie rozhodnutie a nie aj územné rozhodnutie.

Odporca navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1, § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 v spojení s § 246c OSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu predloženého administratívneho spisu ako i výsledkov doterajšieho priebehu konania odvolací súd zistil, že predmetom preskúmvacieho konania bolo rozhodnutie odporcu ev. č. OPÚ-1265-2007/2855-B zo dňa 13. novembra 2007.

Správny orgán rozhodol, že oprávnenej osobe sa v zmysle § 6 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z. bezplatne prevedú do vlastníctva iné pozemky vo vlastníctve štátu v primeranej výmere a bonite v akej boli jej pôvodné pozemky a to, ak je to možné v katastrálnom území O., ak s tým oprávnená osoba súhlasí alebo oprávnenej osobe sa poskytne finančná náhrada. Pozemky, ktoré sa prevedú oprávnenej osobe za jej pôvodné pozemky poskytne Slovenský pozemkový fond Bratislava, regionálny odbor Prievidza (ďalej len SPF) v celosti. V rovnakom podiele SPF poskytne oprávnenej osobe aj finančnú náhradu, ak oprávnená osoba uprednostní finančnú formu náhrady.

Z pripojeného vyvlastňovacieho rozhodnutia bývalého Okresného národného výboru, odboru výstavby v Prievidzi zn.: Výst.870/1970-G zo dňa 3. júla 1970 je zrejmé, že pôvodnej vlastníčke M. Š. bol vyvlastnený vlastnícky podiel 1/1-iny k pkn. parc. č. X., roľa, o výmere 719m² za cenu 0,40/m², t.j. za sumu 287,60 Kčs. Vyvlastnenie bolo realizované pre Slovenskú republiku v správe Západoslovenských kameňolomov a štrkopieskov, n.p. Bratislava pod výstavbu železničnej vlečky. Ďalej z vyvlastňovacieho rozhodnutia Okresného národného výboru, odboru výstavby a územného plánovania v Prievidzi zn. Výst. 2919/1972-Gá zo dňa 30. mája 1972 vyplýva, že pôvodnej vlastníčke M. Š. bol vyvlastnený vlastnícky podiel 1/1-ina k pkn. parcele č. X., roľa, o výmere 201m² za cenu 0,40Sk/m², t.j. za cenu 80,40 Kčs. Vyvlastnenie sa uskutočnilo pre Slovenskú republiku v správe Benzinol-u, n.p. na výstavbu čerpacej stanice.

Krajský súd námietky navrhovateľa, ktoré uviedol v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu, že k vyvlastneniu pozemkov došlo na základe dvoch vyvlastňovacích rozhodnutí na stavebné účely po predchádzajúcom územnom rozhodnutí bývalého Okresného národného výboru v Prievidzi, a preto mu neprináleží náhrada za vyvlastnené pozemky v kultúre „roľa“ ale náhrada za stavebné pozemky, považoval za nedôvodné, pričom sa dôsledne držal rozsahu návrhu navrhovateľa, v ktorom bolo správne rozhodnutie napadnuté vyššie uvedenými námietkami.

Poukázal na to, že v prejednávanej veci nebolo medzi účastníkmi konania sporné, že navrhovateľ je oprávnenu osobou podľa § 2 ods. 2 písm. c/ zákona, pričom odporca dospel k záveru, že k vyplateniu vyvlastňovacích náhrad nedošlo na základe nedostatku dôkazov o jej vyplatení. Navrhovateľ si žiadosťou uplatnil právo na navrátenie vlastníctva k pozemkom z dôvodov § 3 ods. 1 písm. d/ a m/ zákona č. 503/2003 Z.z.. Odporca o žiadosti rozhodol tak, že navrhovateľovi priznal právo na náhradu, pretože vyvlastnené pozemky sú zastavané a sú vo vlastníctve právnických osôb, čo predstavuje prekážku podľa § 6 ods. 1 zákona na navrátenie vlastníctva.

Odvolací súd, zhodne s názorom krajského súdu, uvádza, že zákon č. 503/2003 Z.z. upravuje navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré nebolo vydané

podľa osobitného predpisu (zákon č. 229/1991 Zb.). Vlastnícke právo sa vracia k pozemkom, ktoré tvoria

a/ poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patria

b/ lesný pôdny fond (§ 1 zákona č. 503/2003 Z.z.).

Odvolací súd konštatuje, že jednoznačne z vyvlastňovacích rozhodnutí je zrejmé, že pôvodnej pozemno-knižnej vlastníčke M. Š. boli vyvlastnené pozemky – kultúra roľa.

V danom prípade, nakoľko nebolo preukázané vyplatenie náhrady za vyvlastnenú nehnuteľnosť, bol naplnený reštitučný titul podľa § 3 ods. 1 písm. m/ zákona č. 503/2003 Z.z., podľa ktorého oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady.

Nie je rozhodujúce za akým účelom boli pozemky vyvlastnené (za účelom výstavby) ale rozhodujúce je, že boli vyvlastnené pôvodnej vlastníčke ako pozemky v kultúre „roľa“, ako to vyplynulo z vyvlastňovacích rozhodnutí.

Nie je taktiež možné sa stotožniť s názorom navrhovateľa, že mala byť pri poskytnutí náhrady za pozemky zohľadnená skutočnosť, že pozemky boli využité na stavebné účely, nakoľko pri posudzovaní nároku na navrátenie vlastníctva k pozemkom alebo priznanie práva na náhradu je rozhodujúce vyvlastňovacie rozhodnutie a nie iné rozhodnutie ako je napríklad územné rozhodnutie.

Nepochybil preto krajský súd, keď napadnuté rozhodnutie správneho orgánu potvrdil, pričom odvolací súd sa stotožnil s jeho závermi, ktoré krajský súd náležite odôvodnil.

Rovnako správny orgán postupoval pri posudzovaní nároku navrhovateľa v súlade so zákonom, pričom listiny získané v konaní boli podkladom pre jeho rozhodnutia. Správne správny orgán rozhodol, ak navrhovateľovi priznal právo na náhradu za pozemky, nakoľko tieto boli vyvlastnené bez vyplatenia náhrady, avšak sú zastavané stavbami, ktoré neslúžia poľnohospodárskej výrobe alebo lesnej výrobe a zároveň sú vo vlastníctve právnických osôb, čo je zákonnou prekážkou vydania podľa § 6 ods. 1 písm. d/ zákona č. 503/2003 Z.z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc z vyššie uvedeného preto potvrdil rozsudok krajského súdu ako vecne správny (§ 219 ods.1, 2 OSP), keď sa stotožnil s právnym posúdením veci a s jeho závermi, ktoré krajský súd náležite odôvodnil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že navrhovateľovi nepriznal ich náhradu, nakoľko nebol v konaní úspešný a odporcovi preto, že mu tieto nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 23. septembra 2009

JUDr. Jana Henčeková, PhD, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová